

[Arne Bjerregaard]

højre side er, hvis man ikke vil tage denne udstrakte hånd og sige: vel, det væsentlige er trods alt – efterhånden også for mig – at denne regering ikke længere er regering. Og nu har man muligheden, hvad siger man så? Siger man nej tak til den udstrakte hånd fra de radikale? Vil man udnytte situationen? Eller er det sådan, at man hellere fastholder asociale olieafgifter, benzinafgifter og andre afgifter i stedet for giftafgifter for at bevare regeringen? Eller ønsker man at sige: ja vel, vi erkender, at der kan være rimelighed i at forhøje disse afgifter mod at få fjernet andre afgifter? Må jeg spørge, er man med dér? Jeg håber, at man vil være det i den situation, vi er i. Jeg håber ikke, at modet svigter dem.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg har et par spørgsmål til finansministeren, for der er noget i dette regnestykke, der ikke rigtig passer, når vi tænker tilbage til – ja, det er såmænd kun lidt over en uge siden – da statsministeren stod her i folketinget og fortalte, at nu skulle man altså bruge 8 mia kr. ekstra og derfor skulle man, som statsministeren sagde, sikre, at man på årsbasis får 6 mia kr. mere ind. Når man ser på, hvad der er kommet af udtalelser om, hvad man rent faktisk får ind ved det forlig, man har lavet med SF, så holder regnestykket altså ikke rigtig.

Hvis nu vi starter med de 6 mia kr., som man sagde at man skulle have ind, og vi taler om beløbene på årsbasis, så forsvinder der i hvert fald en halv milliard kroners penge i forbindelse med nogle af de ændringer, der sker omkring energiafgifterne.

Dernæst må man vel forudse – det må regeringen have kunnet se af debatten, som den er forløbet – at de 2 af de 6 mia kr., som skulle være kommet ved, at man laver en særskat på renter, kan man ikke komme igennem med, for det er der jo ikke flertal for her i folketinget.

Sammenhængen med skatteforslagene ligger jo deri, at SF som forudsætning for ikke at ville vælte de afgifter, vi har til behandling her, skal kunne komme igennem til efteråret med nogle såkaldte skattereformer, der bl. a. omfatter netop denne rentebeskatning. Det er SFs forudsætning – det fik vi jo hr. Gert Petersens ord for i TV i aftes, ja, det blev endda forstærket af hr. Rahbæk Møller i hans

ordførertale her – at hvis ikke man når til enighed på det område og på en række andre områder, sagde hr. Rahbæk Møller, så var man frit stillet, så ville man komme med forslag om ændringer til efteråret, så ville man slet ikke fastholde sin tilslutning til de afgiftsforslag, vi behandler for øjeblikket. Det vil altså sige, at ikke blot mister regeringen de to milliarder, fordi den ikke kan få flertal for sin renteskat, den mister også et sted mellem 1 og 1,5 mia kr. yderligere, fordi SF så står af de ting, man er gået ind på nu.

Og så er det, regnestykket efterhånden ikke passer, hr. finansminister, for så er vi altså nede på, at der kun er ca. en tredjedel tilbage af de penge, som det var så forfærdelig nødvendigt for statsministeren at skaffe. Derfor vil jeg gerne spørge finansministeren, hvad han egentlig synes om det. Hvordan vil det egentlig påvirke skønnene over statsfinanserne? Hvordan vil det påvirke underskuddet på statsfinanserne for dette år og for næste år i forhold til de skøn, vi kender? Den budgetredegerelse, vi så forleden dag, fortalte jo, at der skulle gennemføres nogle nye stramminger med hensyn til udgiftsforløbet i 1983. Ja men er SF også med på det? Er det også noget, der indgår i aftalen om tilslutning til de aftaler her? I det hele taget: hvad er det, regeringen har lovet hr. Gert Petersen om de her afgifter? Hvad er det egentlig for en tidsindstillet bombe, regeringen har tilladt hr. Gert Petersen at anbringe i næste års finanslov?

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Min korte bemærkning skal være i forlængelse af det, hr. Ellemann-Jensen lige sagde. Det farligste for landet er ikke, om der mangler 500 mill. kr. mere eller mindre, for det er et lille beløb i det store spil. Det farlige for landet er, at regeringen har bragt sig selv i en forhandlingsposition, hvor SF til efteråret, når der skal forhandles skattereformer, sidder med alle kortene. Det kan blive dyrt for de grupper, som man udmærket godt ved at SF har mest kig på. Det er klart, det er bl. a. de grupper, som centrum-demokraterne ved mange lejligheder har prøvet at repræsentere her i tinget. Jeg kan godt forudse, hvilke betingelser der kommer med hensyn til lejeværdi af egen bolig, med hensyn